

Szegeden megkezdődött a Bolgár Ünnepi Hét

Filmek és kiállítás — Bolgár vendégek látogatásai a városban

Szegeden vasárnap délelőtt 10 órakor a Szabadság Moziban rendezett ünnepi film-matinéval megkezdődött a Hazafias Népfrent városi bizottsága által a Bolgár Népköztársaság felszabadulásának 15. évfordulója alkalmából rendezett Bolgár Ünnepi Hét műsora. A mozi teljesen megtöltött közönség

a bemutatott három dokumentum-filmből

megismerhette a felszabadult bolgár nép megváltozott életét, a szocializmus építésének hatalmas ütemű munkáját, a kollektív gazdaság útjára lépő bolgár parasztságot, s nem utolsósorban a szebbnél szebb bolgár tájakat, a tengerpartot, s a bolgár hegyek erdőborította csúcsait.

Tegnap, hétfőn délelőtt 12 órakor a szegedi Pedagógiai Főiskola dísztermében nyitották meg a Felsőszabadt Bulgária című kiállítást,

amelynek ízléses tablón 15 feszült munkában eltelt év eredményeit ismerheti meg a szemlélő. A kiállítás megnyitóján részt vettek az ünnepi hét vendégei is. Meleg taps köszöntötte K. Sztójcevet, a Bolgár Népköztársaság magyarországi nagykövét, s a többi bolgár vendéget, valamint a szegedi oktatási intézmények és üzemek küldötteit. Csukás István, a Pedagógiai Főiskola igazgatójának megnyitói szavai után Krum Volkov költő szöveg kiállításra megjelentekhez. Beszédében a két nép szoros kapcsolatának, a barátság elmélyítésének fontos voltát hangsúlyozta.

Beszédet követően Faludi Béla vezetésével rövid műsort adott a főiskola ének-kara és kamara-kórusa. A kis műsornak kedves színpaltja volt, mikor Kopasz

Idkó főiskolai hallgató elmondta a jelenlévő Krum Volkov »Magyarországon« című költeményét. Az ünnepélyes megnyitót követően a jelenlévők megtekintették a változatos anyagú kiállítást.

Délután a Szegedi Ruhagyárt keresték fel a bolgár vendégek.

Krasztju Sztójceev nagykövete, Marin Pesevet, a budapesti Bolgár Művelődési Intézet vezetőjét, Bojka Marinovot, a művelődési intézet munkatársát, s Krum Volkov írórt Nagy István, a Hazafias Népfrent városi bizottságának titkára, s Turai Géza, a népfrentbizottság tagja kísérte. A kedves vendégeket Ábrahám István, a vállalat igazgatója, s Berzsenyi Lajos üzemi párttitkár fogadták.

A bolgár delegáció tagjai meglátogatták a különböző üzemrészeket, s hosszasan beszélgettek a vezetővel és a munkásokkal a gyár életéről, a munkakörülményekről. A látogatás során elismerő hangon nyilatkoztak a magyar konfekciósiparról, s a szegedi Ruhagyárt termeléséről.

Még délután a bolgár vendégek a Szegedi Tudományegyetemen is folytatták bensőséges beszélgetést az egyetem tanáraival és hallgatóival, valamint a fiatal szegedi írőkkel.

A héten több kerületi gyűlésen is megemlékeznek a szegedi felszabadulásának évfordulójáról, s az elmúlt 15 év alatt elért nagyszerű eredményeiről. Ma, kedden este 6 órakor a Petőfitelep II. népfrentcsoport rendez előadást a fodorleptei párt-egyesületben, előadó Turai Géza, a Hazafias Népfrent városi bizottságának tagja. Szombaton két helyen, a Petőfitelep IV. utcai, a ságváritelepi művelődési otthonban tart előadást Pálfi György főiskolai tanársegéd, illetve Huszka László, a Tanítóképző Intézet tanára. A petőfitelepi megemlékezéseken a Pedagógiai Főiskola, a ságváritelepi gyűlésen pedig a Tanítóképző Intézet öntevékeny kulturális együttese mutat be szórakoztató műsorszámokat.

Közzétették az angol választások végeredményét

Szombaton este Londonban nyilvánosságra hozták az angol választások végeredményét.

A mandátumok megoszlása az új alsóházban a következő:

Konzervatívok 365 mandátum (nyereség 23), Munkáspárt 258 mandátum (vesztés 23), Liberálisok 6 mandátum, Függetlenek 1 mandátum.

A szavazások megoszlása a következőképpen alakult: Konzervatívok 13 750 935

(49,4 százalék), Munkáspárt 12 216 166 (43,8 százalék), Liberálisok 1 640 761 (5,9 százalék), Kommunista 30 897, Skót nacionalisták 21 738, Walesi nacionalisták 77 571, Sinn Fein (Ír köztársaság) 63 415, Függetlenek 61 225.

A Holdon a szovjet cimer, a Hold mögött a szovjet bolygóközi állomás...

Amerikai lapok a szovjet tudomány fölényéről

A New York Times és a New York Herald Tribune vasárnap száma az Egyesült Államoknak és a Szovjetunióknak a tudomány területén folytatott versenyéről ír. A New York Times szerint a harmadik szovjet kozmikus rakéta mérete és egyéb adatai még világosabbá teszik a világűr kutatásában a Szovjetunió előnyét.

»Az amerikai űrkutatási program jelentősen elmarad a Szovjetunió programjától — hangoztatja a lap. — Ha az Egyesült Államoknak még mindig szüksége volt rá, hogy figyelmeztessék: lemaradt a kozmikus versenyben, csak fel kell néznie a Holdra. A Hold föléről látható oldalán ott fekszik a szovjet sárlós-kalapácsos embléma. A másik, nem látható része mögött elrepült a rakéta, amely jelzéseket sugároz. A jelzéseket csak a szovjet szakemberek tudják megfejteni, értelmük azonban min-

denki számára kézzelfogható.«
A minneapolis Tribune magyarázatokat keres a szovjet tudomány meglepően gyors fejlődésére és az Egyesült Államok lemaradására. A lap számokkal bizonyítja, hogy

A Szovjetunióban kétszer, sőt, háromszor többet fordítanak az oktatásra, mint az Egyesült Államokban.
»Mi évente 3-4 százalékkal növeljük tudományos káderünk számát. Oroszország pedig ezalatt 6-7 százalékkal több tudományos szakembert képez ki« — írja a lap, majd idéz az amerikai tudósok és műszaki szakemberek beszámolóiból. Ezek a beszámolók mind azt mutatják, hogy a Szovjetunióban rendkívül gyorsan fejlődik az elektronika, a kvantumelmélet gyakorlati alkalmazása, az asztrofizika és több más tudományág.

(Siflis felv.)

Mihályteleken — mint vasárnapi lapunkban beszámoltunk róla — a kerületi tanács és dr. Pülöp Pál orvos kezdeményezésére, további odaadó közreműködésükkel, több mint 900 ezer forintos költséggel, jórésben társadalmi munkával új bölcsődét létesítettek. A szombaton ünnepélyesen felavatott bölcsődét már elfoglalták kis lakói és bizonyára jól érzik magukat a kedves helyen, amelynek napfényes üdőségéről tanúskodik egy részletét bemutató fényképfelvételünk is,

A TÉGLÁTÓL A LAKÁSKULCSIG

„Semmiség, csak egy téglá?!“

I.
— Öcskös, ha forintosok feküdnének itt, azt is sárba engednéd taposni?
E pirongató szavakat Uj-szegeden, a Csanádi utcai lakóházépítkezéseknél hallottam néhány napja. Az egyik segédmunkáshoz címmezte a brigádvezető, amikor a téglát szállító gépkocsi kerekét néhány téglát tüntettek el olyképpen, hogy szétszúrták, vagy beletaposták a frissen ázott földbe.
— Mi az, semmiség, csak egy téglá! — legyintett az ifjú. — Vajon hány ilyen eset fordul elő naponta a szegedi építkezéseknél, amikor a téglát szállító gépkocsi kerekét néhány téglát tüntettek el olyképpen, hogy szétszúrták, vagy beletaposták a frissen ázott földbe?
— Mi az, semmiség, csak egy téglá! — legyintett az ifjú. — Vajon hány ilyen eset fordul elő naponta a szegedi építkezéseknél, amikor a téglát szállító gépkocsi kerekét néhány téglát tüntettek el olyképpen, hogy szétszúrták, vagy beletaposták a frissen ázott földbe?

Segít a gép
Semmiség, csak egy téglá! Igy csak az beszélhet, aki még sohasem gondolkodott el azon, milyen munkával születhet egy téglá. Nem hiszem, hogy bárki is semmiségnek tart csak egy téglát azok közül, akik dolgoznak téglagyárban, vagy látták, milyen munkát végeznek a téglagyári dolgozók.

A szegedi I-es Téglagyárban viszonylag modern körülmények között végeztetik a nehéz, fáradságos munkájukat az emberek. Az agyagbányában, ahol valamikor tíz-tizenöt méter mélyről kézi erővel lapátolták az agyagot, ma bányagép termeli ki a földet külföldi a téglának, s külön a finomabbat a cserépnek. A gépkezelő Bárszki Péter, a csilléltötögető Csizmadia Ist-

ván, s Komáromi Károly, meg a poniló-nagyságú vontatómotor kezelője csak a csillesorokat mozgatják. Ha téglának való agyagot bányásznak, a gép két és fél perc alatt tölt meg egy csillét. A »rendezőpályaudvaron« a tolatómozdonyt egy ló pótolja. A »pónimotor«, amit itt kulinak neveznek, az összeállított szerelvényeket vontatja a bányagödörtől 400 méterre lévő prés-házba.

Verejtékcseppek

S nemcsak nyáron, most a hűvös őszi napokon is bizony sűrűn előfordul, hogy a dolgozók a sietős munka közben az ing, vagy a kabát ujjával törlik le homlokukról a gyöngyöző izzadságot.

Verejtékcseppek a munkáshomlokra! Vajon hány téglá jut egy cseppre, vagy hány csepp egy téglára. Ezek csak az első cseppek, amelyeket újabban követnek, amikor az anyaggal telt csillék felfutnak az örlő- és keverődob hídjára, bár a csilleürítés, a bedöntés nem tartozik a legnehezebb munkák közé.

Itt fűt még morzsalékos földként kerül az agyag a dobba, két emelettel lejjebb pedig már kész nyerstégláként kerül ki. Ide aztán izmos kar kell. Egy nyerstéglá súlya két és fél kiló. A leszedő Sebők András a váltótársa négy-öt téglát kap el egyszerre a futószalagról, s helyezi a kihordókocsira. Bizony nedves lesz itt is az ing a hátakon. Kisebb pihenő számukra, ha a kihordókocsival tologathatnak 35-40 téglát a szárítóba.

Munka a kemencénél

Mégsem ők a téglagyári front első katonái, hanem a kihordók. Ők dolgoznak közvetlen a futótűz után. Azért nevezik itt a téglá-égető tüzet futónak, mert egy évben csak egyszer gyújtanak be, s a tűz halad körbe-körbe a kemencében. Amikor egyik cella kiégett, engedik továbbterjedni, s a tüzes szakasz vége állandóan hűl. Ez a hűlés itt annyit jelent, hogy 50-55 fokra süllyed a hőmérséklet. S aztán a kihordók megnyitják a cellajátékokat, s neki a meleg tégláknak, cserepeknek s talicskával hordják ki az udvarba. Előttük néhány méterre még izzik a téglá, több száz fokos tűz ontja a meleget. Mögöttük viszont már dolgoznak a berakók,

s még náluk is a nyári forrásban sűrűn 50 fokot lehetnek a falak. Jó Józsefnek és Bartók István égetőmesterek szüntelenül, mondhatni egész éven át lapátolják be a szemet a téglagyári »pokol« apró kapuján a sok ezer téglá közé. Ott a sűrűn pislogó apró és izzó téglagyári »szemek« között, ahol a melegtől valósággal feldűzzad a kemence felső-része, ugyancsak elfárad az ember. Mire vége a műszaknak, különösen nyáron itt is kimossa a veríték az ember erejét. Télen pedig a huzatos tetőszerkezet ugyancsak szűri a hideget. Nekik akkor is őrt kell állniok, egy percre sem hagyhatják el a szolgálatos égetők a kemencét. Azt sem tehetik, hogy egyik alkalommal többet rakjanak rá, hogy aztán valahol kellemebb helyen töltsenek el néhány percet, mert ha magasabb hőfok keletkezik a kemencében, a kihordónál feszítővással sem lehet szétverni a »birkahúst«, az összszeforrott téglákat.

A tüzelpodlásra tolja fel két kubikostalicska úrtartalmú »fúrikkal« a szemet a szeneslegény. Csoda-e, ha az ő bőréen is patakszik a víz. S még mindig nincs vége a verejtékezésnek. Ahány ezer téglá kerül elszállításra, annyi ezer markolás, hajítás fel a tehergépkocsira, vagy a lovaskocsikra. S az építkezéseknél ugyanannyiszor kell lehajolni, dobni és hajítani a téglát. Ezek az emberek is megérdemlik, hogy elismeréssel szorítsuk meg kérges tenyerüket. S kérdezzük meg, hogyan vélekednek »csak egy tégláról«. Mit szólnak, ha széttagosított, eldobott téglát látnak?!

19-20 ember keszen...

Érdekes és kellemes dal-lamú a kőműveslegény fü-lének a csengő téglá, amikor falazás közben éles kalapáccsal leüti egyik sar-kát, vagy kettévágja a sok munkáskézén áthaladt épí-tőköcskét. Egy mozzanat, egy ütés, s már el is tűnt, már nincs is egy téglá. El-nyelte a téglák millióit ma-gába szívó lakóház fala. De míg a szegedi téglá eljut ideig, általában 19-20 ember kezén megy át, sok munka után. A segédmun-kás ott Uj-szegeden a Csa-nádi utcában mégis azt mondta rá, hogy »mi az az egy téglá? — Semmi«. Ne-ki válaszoltam ezzel az írás-sal, s mások tájékoztatásá-ra is közlöm, hogyan ké-szül a téglá.

N. P.

Jugoszláv kormányküldöttségek utaznak át hazánkon

Ljubo Babics, a szövetségi végrehajtó tanács tagja vezetésével jugoszláv kormány-

küldöttség utazott át Magyarországon. A küldöttség fogadtatására megjelent Droppa Gusztáv külkereskedelmi miniszterhelyettes. Jelen volt Jovo Kapicic, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete és Herbert Barth, a Német Demokratikus Köztársaság nagykövetségének első titkára.

Mijalko Todorovics, a szövetségi végrehajtó tanács al-elnöke vezetésével jugoszláv kormányküldöttség utazott át Magyarországon. A küldöttség fogadtatására megjelent Droppa Gusztáv külkereskedelmi miniszterhelyettes, Némety Béla rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, a Külügyminisztérium 1. számú politikai osztályának vezetője, valamint a Külügyminisztérium és a Külkereskedelmi Minisztérium munkatársai. Jelen volt Jovo Kapicic, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete és Jan Moszczenski, a Lengyel Népköztársaság nagykövetségének ideiglenes ügyvivője.

LEVELEZŐ FIATALOK

Jó alkalom a szegedi KISZ-tagok külföldi kapcsolatainak erősítésére

AZ ELMÚLT NAPON, a »Levelező héten«

sokkal több levelet kézbesítettek és továbbítottak a szegedi postások is, mint korábban. Alig akad olyan ember, akinek ne volna távol — belföldön, vagy külföldön — élő ismerőse, barátja, kedvese, hozzátartozója, s bizony jólesik nekik írni, vagy tőlük kapni néhány sort a családról, a munkahelyről, az iskoláról, az egészségről, az érzelméről stb. Az ilyen levelek állandóan vándorolnak vonatokon és repülőgépeken, azonban az október 11-én befejeződött »Levelező hét«-en sok, korábban megszakadt kapcsolatokat is felújítottak az emberek, ami igen szép és nemes dolog. És éppen ebben van a »Levelező hét« egyik jelentősége. Az országok, népek, emberek közötti ismerkedési törekvés, vagy éppen barátság mindenképpen a béke ügyét erősítik, s ebből a szempontból különösen előnyös, ha a különböző nemzetiségű és nyelvet beszélő fiatalok továbbra is rendszeresen érintkeznek, ha ezentúl is baráti jobbot nyújtanak egymásnak.

Levelet kapni rendszerint örömet jelent, s a szegedi fiatalokban él is az óhaj, hogy megismerjék más népek kultúráját, szokásait, érdeklődési körét, gondolkodásmódját és így tovább. Nos, itt az alkalom. A szegedi városi KISZ-bizottságra naponta érkeznek levelek a legkülönbözőbb országok fiataljaitól, akik kérik annak elősegítését, hogy levelezhesenek magyar fiúkkal és lányokkal. E rövid kis írás is azt a célt szeretné szolgálni, hogy minél több és mélyebb barátság szövődjék egyszerűen a szegedi, más-

résről a prágai, lipcsei, odeszai, ploești-i, oxfordi, stockholmi stb. fiatalság között.

MÁR AKÁR HOLNAP is

el lehet kezdeni a levelezést azoknak, akik eddig talán nem is gondoltak ilyen irányú kapcsolatok kiépítésére. A városi KISZ-bizottságon bárki kézhez kaphatja például azt a levelet, amelyben egy német kislány levelező társat keres magának Magyarországon. Válaszra vár a 16 éves Lidocska virágos borítékú levele is, amelyet Lenin-grádban tett postára és megírta benne pontos címet is. Egy 17 éves bélyeggyűjtő Indiából szeretne levelezni magyar fiatalokkal, s ugyanez a kívánsága Kanadából Miss Middleton-nak is. Oláh Katalin Romániából a következőket írja: »Bocsánatot kérek, hogy levelemmel zavarok, de egy nagy kérelem szeretnék Önökhöz fordulni. Szeretnék levelezni egy magyarországi fiúval vagy leánnyal. Én 18 éves vagyok, most érettségiztem. Pontos címem: Oradea, Str. Vasile Contra 29.« Egy Szása aláírástú levél így kezdődik: »Szervuszatok, drága magyar barátaim...«

AZ EMLÍTETTEKEN ki-

vül természetesen még számos levél várja a szegedi KISZ-tagokat és mindazokat a fiúkat és lányokat, akik szívesen, örömmel válaszolnak rájuk. Bár a »Levelező hét« már elmúlt a békéért küzdő emberek kapcsolata nem lazulhatnak meg. Ellenkezőleg: arra kell törekedni, hogy a világon mindentűt milliók és milliók levelezzenek más országok dolgozóival, és ezáltal is ismerjék, szeres-sék meg egymást.